

У невеличкому селищі, де жила дівчинка з рудим волоссям на ім'я Ясочка, трапилася пожежа. Вогонь завдав багато шкоди людям і домівкам. Згорів і будинок Ясоччиної родини. Тому їм довелося переїхати до далекого міста. Тут місцеві мешканці зустріли їх дуже привітно. Навіть допомогли влаштуватися в старому, але затишному будинку.

Згодом Ясочка пішла у школу. Інші школярі добре ставилися до дівчинки й товаришували з нею. Адже Яся була добра, товариська та розумна, а її руде сяюче волосся виблискувало на сонці. Це було гарно й дуже вирізняло дівчинку серед інших, бо інші діти у школі мали темне або світле волосся.

Якось на уроці фізкультури під час гри коси Ясочки розплелися, і волосся розсипалося по плечах. Коли вона поверталася до класу, її наздогнала дівчинка Ліза й голосно зареготала:

– Погляньте, яка розпатлана та ще й руда! Справжня відьма! Колись такими маленьких дітей лякали.

Усі однокласники й навіть друзі Ясі засміялися.

– Кудлата руда відьма! – вигукував Петрик.

– Та вона заіржавіла, – додав Віталік. – Я бачив такі іржаві речі у нашому селі і на звалищах сміття.

Від несподіваної образи Ясочка розплакалася. Це ще більше спонукало однокласників до насмішок. Ледве дочекавшись кінця уроків, Ясочка побігла додому. Вона подумки втішала себе: «Нічого, завтра все буде добре. Вони забудуть».

Та наступного дня, зайшовши до класу, Ясочка побачила на дошці напис: «Руда патлата відьма», а за її спиною сміялися однокласники.

Це повторювалося знову і знову: написи на дошці, образливі слова, перешіптування. Ясочка сердилася, плакала, намагалася стерти написане, але нічого не допомагало. Врешті вона розповіла про все мамі і сказала, що більше не піде до школи.

– Гаразд, – погодилася мама, – завтра можеш залишитися вдома. А потім ми щось придумаємо.

Коли через день Ясочка повернулася до класу, на дошці знову було написано: «Кудлата руда відма». Але замість того, щоб розсердитися, вона посміхнулася, взяла крейду і дописала м'який знак у слові «відьма».

– Сергію, – звернулася вона до хлопчика, бо впізнала його почерк, – спершу навчися грамотно писати.

Клас засміявся, а Сергій почервонів. Йдучи до своєї парти, Ясочка почула, як Рита кинула їй:

– Руда-іржава! Руда-іржава!

– Рито, – спокійно відповіла дівчинка, – не треба заздрити. Щоб мати таке гарне волосся, як у мене, треба не лише фарбуватися, а й ретельно доглядати його спеціальними засобами.

Від несподіванки Рита розкрила рота і застигла.

– Рито, ти що, риба? – зареготав Максим. – Може, тебе водичкою полити?

Дехто засміявся, показуючи пальцем на Риту.

Але Яся не стала дражнити однокласницю. Вона знала, як прикро, коли з тебе насміхаються, і не хотіла робити іншій дівчинці так само боляче.

РУДА ПАТЛАТА
Ь
ВІДМА